

**Χαιρετισμός του Προέδρου
του Τμήματος Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας
κ. Θεοδώρου Γιάγκου
προς τους νέους πτυχιούχους του Τμήματος**

**Κυρία Αντιπρύτανης,
Κύριε Κοσμήτορα,
Κύριοι συνάδελφοι,
Αγαπητοί φοιτητές και φοιτήτριες,
Αγαπητοί γονείς,
Κυρίες και κύριοι**

Σε αυτή την πανηγυρική εκδήλωση, προσφιλείς νέοι πτυχιούχοι, τιμής προς το πρόσωπό σας και προς τους γονείς σας, το Τμήμα Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας αισθάνεται υπερήφανο, γιατί κυοφόρησε νέους θεολόγους, και αποδίδει σήμερα στον καθένα ξεχωριστά τα εύσημα.

Ο φιλότιμος οικοδεσπότης για μια τετραετία εργάστηκε επίμονα και μύησε μετ' επιστήμης όλους εσάς στα θεολογικά γράμματα και κατ'αυτήν τη στιγμή τιμά την πράξη και επαινεί την πρόθεση και συγχορεύει αδιακρίτως μετά των πλουσίων και των πενήτων της πνευματικής καρποφορίας ενεπιγνώστως, καθόσον και μέρος τι της θεολογικής γνώσεως μπορεί να γίνει το φώς το κόσμου και το άλας της γης.

Είναι γνωστό σε εσάς, ότι ο μεγάλος πατέρας της Εκκλησίας Μάξιμος Ομολογητής ορίζει τη θεολογία ως την έρευνα των ενεργειών του Θεού, δηλαδή ως τη χαρισματική κατανόηση της οικονομίας Αυτού, απαρχής της Δημιουργίας μέχρι τα έσχατα. Εξάλλου ο Θεός έγινε άνθρωπος και σύννοικος μαζί μας για να αποκαλύψει σε εμάς το βάθος του πλούτου και της σοφίας και της γνώσεως της θείας απεραντοσύνης (Ρωμ. 11, 33). Αύτη είναι η έρευνα που δεν προκαλεί τον κορεσμό ούτε επιφέρει εξάντληση στις νοητικές και σωματικές δυνάμεις ούτε παράγει άγχος. Αντίθετα αιχμαλωτίζει τον νουν και την καρδιά στην αέναη εντρύφηση στις θείες αλήθειες, οικοδομώντας έτσι σταδιακά την πνευματική προσωπικότητα.

Σήμερα, στη δίνη της νέας βαβυλώνιας αιχμαλωσίας του τόπου μας, κατά την οποία οι νέοι είναι τα μεγάλα θύματα, η αναγκαιότητα της καλλιέργειας πνευματικής προσωπικότητας είναι όσο ποτέ άλλοτε επιτακτική. Θα πρέπει να γνωρίσετε, κι αυτό το διδάσκει με αποφθεγματικό και διακηρυκτικό τρόπο ο Παύλος, ο Απόστολος που έζησε ουκ ολίγες κακουχίες, ότι «η δύναμις εν ασθενεία τελειούται» (Β' Κορ. 12, 9). Ο άνθρωπος του πνεύματος διατηρεί την ικμάδα της νεότητάς του και την φρεσκάδα των όμορφων συναισθημάτων του, ανεξάρτητα από τα βάσανα και τους καημούς του κόσμου, που δεν έχουν τελειωμό κατά τον Παπαδιαμάντη, γιατί δεν τα εμφωλεύει στην καρδιά του, τα έχει παρυφιστάμενα. Όταν η πεζότητα της καθημερινότητας χτυπά αλύπητα την ψυχή σας μην ξεχνάτε τη γη της επαγγελίας, δηλαδή τον πλούτο της θεολογίας που αποκτήσατε. Μην ξεχνάτε επίσης ότι η θεολογία δεν περατώνεται

στα φοιτητικά σας χρόνια, έχει ισόβια διάρκεια ως στάση ζωής, σύστοιχη με την ελευθερία.

Από τους γονείς σας λάβατε το ζην και από τους δασκάλους σας κατά τεκμήριον το ευ ζην. Στο σημείο αυτό αμφότεροι συναντούμαστε, γιατί εσείς είστε ένα κομμάτι της καρδιάς μας και σας εκπαιδεύσαμε με στόχο την προκοπή. Αγωνιστείτε με αισιοδοξία και το έλεος του Θεού θα προπορεύεται στον δρόμο προς την επιτυχία.

Θέλω να επαινέσω και να συγχαρώ τους οικείους σας, ιδιαίτερα τους γονείς σας για τους μόχθους τους.

Θέλω επίσης να ευχαριστήσω τους συναδέλφους για το εκπαιδευτικό τους έργο.

Τούτη είναι η κατάλληλη στιγμή να ευχαριστήσω ιδιαίτερα το διοικητικό προσωπικό του Τμήματός μας, τα πρόσωπα της Γραμματείας, τα οποία, εν μέσω πολλών δυσκολιών και αβεβαιότητας, επωμίζονται κόπο πολύ, με τις ελάχιστες των απολαβών, για να στηρίζουν το εκπαιδευτικό έργο. Κάποιοι μάλιστα από αυτούς κινδυνεύουν να απολυθούν. Είναι άδικη η απόφαση της πολιτείας και θα έχει αρνητικότερες συνέπειες για την ακαδημαϊκή παιδεία.

Το Τμήμα μας είναι ένα από τα καλύτερα στον ορθόδοξο κόσμο, έχει εσχάτως επικαιροποιήσει το πρόγραμμά του, σύμφωνα με τις διεθνείς ακαδημαϊκές αρχές, και φιλοδοξεί να πρωτοστατήσει στην προβολή του ορθόδοξου πολιτισμού, μιας ανεκτίμητης κληρονομιάς, την οποία παρελάβαμε από τους πνευματικούς ηγέτες του γένους μας και οφείλουμε να τη διατηρήσουμε και να την αναδείξουμε. Αυτό οφείλετε να κάνετε κι εσείς, νέοι πτυχιούχοι, νέοι συναδέλφοι από τώρα, γιατί ο τόπος έχει ανάγκη και τη δική σας συμβολή. Λαός με τέτοιο πολιτισμό δεν πρόκειται να χαθεί.